

*Ten den, který strávíš na běžkách,
nestárneš.
severské přísloví*

MUŽ SE PSEM A HOLÍ

Když jedete z Domoslavic do Ostroměře, tak se řítíte dolů z menšího kopce. Hned první barák po pravé straně je dům, ze kterého on pochází. Ostroměřák, který si vzal dceru bělohradského povozníka Merty. Krásně se pamatuje i jeho datum narození - dvě osmičky. 8. srpna. A letos oslavil osmdesátku. Další osmička vynásobená desátkou.

Josef Plch

Muž, jenž jako první začínal v Bělohradě s kouzelným sportem, během na lyžích. První v úzce vyježděných kolejkách, které vedly bílými pláněmi, lesními průsmyky, nahoru do kopců i dolů k chalupám. Od něho se učili Honza Oušků, Vašek Hrbek a další, kteří to zkoušeli na úzkých prkýnkách. Určitě znáte Studenov a jeho příkré stráně. Tam mají blízko od sebe Bělohradáci a Ostroměřáci své chalupy. No a milý Pepa Plch se nahoře u Kasáren postavil na běžky a šusoval dolů k chalupám. Pro mě, který se při opatrném plžení od Kasáren mnohokrát pěkně rozbil, než si nakonec sundával běžky a chodil dolů po svých, hororový příběh.

Jezdil s námi závody v Jablonci, Jizerskou padesátku, Po hřebenech Krkonoš. O patnáct, dvacet roků starší než my. Zle nás proháněl a na tváři vždycky měl lišácký úsměv.

I česká házená byla Pepíkovým sportem. Začal pochopitelně doma, v Ostroměři. Pak, po svatbě, zakotvil v brance i v obraně skvělé bělohradské házenkářské party Závěse, Kyzlinka, Weinhouera.

Hodně jezdil na kole. Cyklistiku miloval. Ta má něco společného s „jeho“ běžkami. Sice bílý sníh nahradí černý asfalt, ale krása ubíhající krajiny a osamění jsou stejné.

Vyprávěl mi, jak hodně mladý vyrazil jen tak na favoritu do jižních Čech. Až dolů k rakouským hranicím, do Českých Velenic. Bylo to v době, kdy se utíkalo za "kopečky" a vztahy se západem byly na bodě nula. Pepíka chytili, měli ho za chlapíka, který se chystá emigrovat. Na dva dny jej zavřeli, pak jim došlo, že se skutečně jel pouze daleko projet. U sebe měl náhradní duši, hustilku, pár kaček na limonádu, krajíc chleba, flašku s pitím a jinak nic. Tak se za hranice neutíká.

Jsou tomu asi dva roky, kdy se nepěkně rozsekal při sjíždění z Holotouského kopce do Brtve. Kolo mu na šutrech ustřelilo a šel na ústa. Dlouho se z toho sbíral, hlavně však z toho, že mu v té době umřela i manželka. Dal se do kupy. Chodí se psem a holí na procházku. Vykračuje rázně, denně okolo čtvrté. Má svůj brtevsko-pardoubsko-doleňácký okruh. V zimě je vedle jeho trasy před Brtví perfektní stopa pro běžky.

Na okamžik se zastaví, zadívá se do vyjetých kolejí a v duchu se vrací o řádku let zpátky.

